

## Sag C-388/92

### Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

»Transportvirksomheders adgang til at udføre personbefordring  
ad landevej i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende —  
forny et høring af Europa-Parlamentet«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat M. Darmon fremsat den 16. marts 1994 ...	2069
Domstolens dom af 1. juni 1994 .....	2081

#### Sammendrag af dom

- 1. Institutionernes retsakter — procedurekrav — høring af Parlamentet — forny et høring i tilfælde af væsentlige ændringer i forhold til det oprindelige forslag*
- 2. Transport — transport ad landevej — transportvirksomheders adgang til at udføre personbefordring i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende — forordning nr. 2454/92 — væsentlige forskelle i forhold til Kommissionens oprindelige forslag — manglende forny et høring af Parlamentet — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter — ugyldighed (EØF-traktaten, art. 75; Rådets forordning nr. 2454/92)*

1. Kravet om, at Europa-Parlamentet som led i lovgivningsprocessen skal høres, når traktaten indeholder bestemmelse herom, indebærer, at der skal ske en fornyet høring i alle tilfælde, hvor den endeligt udstedte retsakt som helhed efter sit indhold adskiller sig væsentligt fra det forslag, som Parlamentet allerede er blevet hørt om, bortset fra, når ændringerne i det væsentlige svarer til den opfattelse, som Parlamentet har givet udtryk for.
2. Det var en følge af tilnærmelsen mellem henholdsvis det oprindelige forslag fra Kommissionen, der lå til grund for forordning nr. 2454/92, og indholdet af denne forordning, således som den blev vedtaget af Rådet, at hvad angår ikke-hjemmehørende transportvirksomheders adgang til at udføre personbefordring ad landevej i form af rutekørsel blev der — i stedet for en ordning baseret på princippet om fri adgang til at udføre alle former for rutekørsel — indført en ordning,

hvorved adgangen til at udføre sådanne transporter blev begrænset til visse former for personbefordring ad landevej og til indskrænkede grænseområder.

Disse ændringer må anses for væsentlige. Uanset, hvilke opfattelser parlamentsudvalg, der har deltaget i høringsprocedurer, måtte have givet udtryk for, var ændringerne ikke i overensstemmelse med nogen udtrykkeligt tilkendegivet opfattelse i et dokument, som kan anses for at indeholde Parlamentets stillingtagen, og da ændringerne herudover har haft betydning for den påtænkte ordning som helhed, er de i sig selv tilstrækkelige til, at der bestod en forpligtelse til at høre Parlamentet på ny. Den omstændighed, at Parlamentet ikke som led i lovgivningsproceduren i henhold til traktatens artikel 75 blev hørt endnu engang, er udtryk for en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, som begrundes en annullation af forordning nr. 2454/92.